

Jeg tog selv straks en række kontakter på politisk niveau for at sikre, at alle med dansk pas kunne komme ordentligt ud. Jeg tog kontakt til Israel og Libanon for at opnå sikkerhed for busser og færgen under evakueringen. Jeg tog kontakt til Syrien for at få praktisk støtte i forbindelse med indkvarteringen der. Og jeg tog kontakt til det finske EU-formandskab for at fremme en tæt EU-koordination. Disse kontakter udgjorde grundlaget for evakueringen. Alle landene var meget beredvillige over for de danske ønsker.

Udenrigsministeriets kriseberedskab omfattede oprettelse af døgnbemandet hotline, indkaldelse af personale til callcentre og etablering af krisecentre. På trods af det værst tænkelige tidspunkt midt i sommerferien lykkedes det for kriseberedskabet at mobilisere tilstrækkeligt med personale til at håndtere operationen under hele krisen. Den 15. juli blev der afholdt det første møde i den internationale operative stab, og det første af 30 evakueringsfly afgik samme dag. Herefter blev der afholdt daglige møder i staben.

Den internationale operative stab er den centrale koordinationsmekanisme mellem danske myndigheder og relevante private organisationer i internationale kriser, som berører danskere. Som resultat af det tætte samarbejde i denne stab lykkedes det med kort varsel at udsende personale og udstyr fra såvel Udenrigsministeriet, rigspolitiet, Beredskabsstyrelsen og sundhedsmyndighederne til Libanon, Syrien og Cypern til at bistå ambassaderne med evakueringen.

Ambassadekontoret i Beirut benyttede sms'er og landsdækkende tv til at orientere om den danske evakuering. Fra Udenrigsministeriets side benyttede man derudover de danske medier, og vi udnyttede ministeriets kriseportal, hvor relevante oplysninger kunne findes på dansk og på arabisk. Gennem aftaler med danske teleselskaber kunne Udenrigsministeriet sende sms'er til samtlige danske simkort i Libanon, hvilket blev anvendt gentagne gange. Også mobiltelefonnumre, som var blevet oplyst og registreret i ministeriets krisedatabase, modtog oplysninger via sms. Herudover gjorde medarbejdere i ministeriets callcenter løbende forsøg på telefonisk at kontakte danske familier, især i Sydlibanon. Callcentret besvarede ca. 10.000 opkald under krisen.

I Beirut etablerede ambassadekontoret et modtagelsescenter på en skole. Her blev der tilbudt madrasser, forplejning og førstehjælp, ind-

til den videre transport kunne arrangeres. Fra modtagelsescenteret blev der også foretaget registrering af de personer, som ønskede at blive evakueret, bl.a. for at sikre, at de pågældende havde gyldigt opholdsgrundlag i Danmark.

Trods betydelige vanskeligheder med at fremskaffe bustransport og med at opnå sikkerhedsmæssigt forsvarlige betingelser lykkedes det allerede den 18. juli at indlede buskonvojer fra Beirut til Damaskus. Det lykkedes endvidere at gennemføre to buskonvojer fra Saida i Sydlibanon til Beirut. I alt blev der chartret mere end 100 busser under operationen. I Damaskus var der ligeledes blevet etableret modtagelsescentre til indkvartering. Den 19. juli blev der indsat en danskejet katamaranfærge på ruten Beirut-Larnaca. Dermed kunne Damaskus aflastes for yderligere tilstrømning. Til gengæld blev det udsendte personale på Cypern udsat for et stort logistisk pres. Da den danske operation var tilendebragt, blev færgen gendulejet til Storbritannien.

Jeg vil godt understrege, at der var tale om en enorm logistisk opgave under ekstreme vilkår. At sørge for indkvartering af og transport for tusindvis af mennesker på så kort tid i en krigszone, hvor mange lande konkurrerer om transportressourcerne og indkvarteringsstederne, kunne kun lade sig gøre takket være en helt ekstraordinær indsats af medarbejderne i de berørte myndigheder, som jeg har nævnt, og dette gjaldt såvel personalet i København som det udsendte personale.

Kl. 14.10

Udenrigsministeriets rolle omfattede den overordnede styring og koordination og indsats, bl.a. gennem varetagelse af formandskabet for den internationale operative stab. Det konstruktive samarbejde mellem ministerierne, lufthavnen, SAS m.fl. var en væsentlig forudsætning for det vellykkede resultat.

Staben bygger på princippet om sektoransvar. Dette indebærer, at hver enkelt myndighed selv træffer beslutninger og påtager sig ansvaret for opgaver under egen ressort på baggrund af koordinationen i den internationale, operative stab. Jeg vil godt fremhæve, at alle myndigheder ydede en fortræffelig indsats.

Udenrigsministeriet stod endvidere for den internationale koordination med EU-landene, de nordiske lande m.fl. Dette udmøntede sig i gensidig bistand, således at ledig transportkapacitet kom borgere fra andre EU-lande til gode. Udenrigsministeriet stod ligeledes for det løbende